

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک
نویسنده: ریکاردو مارتینس
برگردان: م. قربانی
۲۸ جنوری ۲۰۲۵

نسل کشی در غزه: نازلترین سطح در دموکراسی و تاریخ بشر!

بخش نخست: نسل‌کشی‌های المان

مشاهده کشورهایمانند المان، بریتانیا و ایالات متحده که بشدت و با حرارت بسیار از اقدامات نسل‌کشی حمایت می‌کنند، این پرسش اساسی را برمی‌انگیزد: چگونه این کشورها می‌توانند از دموکراسی و حقوق بشر حرف بزنند، در حالی‌که از چنین اقداماتی حمایت می‌کنند؟ آن‌ها مغز چه کسانی را می‌خواهند شست و شو دهند؟

غرب به طور کلی، و اتحادیه اروپائی و اعضای آن به طور اخص، خود را به عنوان قهرمانان دموکراسی، حقوق بشر و رعایت هنجارهای بین‌المللی معرفی می‌کنند. با این حال، بر اساس گزارش مؤسسه مطالعاتی کارنگی اروپا، استفاده گزینشی اتحادیه اروپائی از حقوق بین‌الملل، اعتبار آن‌را در خاورمیانه و جنوب جهانی خدشه‌دار کرده است.

هیچ کشوری، به جز اسرائیل، به دلیل مواضع خود در قبال جنگ در غزه به اندازه المان به وجهه خود آسیب نزده است. ترمیم چنین آسیبی، مشکل بسیار بزرگی خواهد بود.

«عزم راسخ المان در حمایت سیاسی از اسرائیل به منزله تأیید ضمنی اقدامات نظامی اسرائیل در غزه تلقی می‌شود.»

ضربه شدید به وجهه آلمان نیز ارتباط تنگاتنگی به دخالت مکرر این کشور در نسل‌کشی دارد.

نسل‌کشی مردم هررو

نخستین نسل‌کشی شناخته شده از سوی حکومت استعماری امپراتوری آلمان (بین سال‌های ۱۹۰۴ و ۱۹۰۸) علیه مردم هررو (و ناما) در نامیبیا، که آن زمان به نام **افریقای جنوب غربی آلمان** شناخته می‌شد، انجام گرفت. این نسل‌کشی پس از شورش مردم هررو علیه نیروهای استعماری آلمان در چنوری ۱۹۰۴ آغاز شد. پاسخ آلمان به رهبری جنرال **لوتار فون تروتا**، وحشیانه بود. او دستور نابودی را صادر کرد و اعلام کرد که همه افراد هررو – مردان، زنان و کودکان – باید کشته شوند. بازماندگان مجبور به فرار به **صحرای کالاهاری** شدند، جایی که بسیاری از گرسنگی و کم‌آبی جان خود را از دست دادند. برخی دیگر دستگیر و به اردوگاه‌های کار اجباری فرستاده شدند، جایی که کار اجباری، سوءتغذیه و بیماری منجر به مرگ‌ومیر بیشتر شد.

تخمین زده می‌شود که حدود ۶۵۰۰۰ از مردم هررو (۸۰ درصد جمعیت آن‌ها) و ۱۰۰۰۰ ناما (۵۰ درصد جمعیت آن‌ها) کشته شدند. این نسل‌کشی گسترده، یکی از اولین نسل‌کشی‌های قرن بیستم، پیش از هولوکاست در نظر گرفته می‌شود. آلمان در سال ۲۰۲۱ رسماً این جنایات را به عنوان نسل‌کشی به رسمیت شناخت و متعهد شد که به نامیبیا غرامت مالی پرداخت کند، اگرچه این روند بحث‌برانگیز بوده است.

هولوکاست

دومین نسل‌کشی هولوکاست بود که از سوی آلمان نازی علیه یهودیان و سایر اقلیت‌ها انجام شد. آزار و اذیت یهودیان در اپریل ۱۹۳۳ با **قانون احیای خدمات مدنی حرفه‌ای** آغاز شد که یهودیان را از مشاغل خدمات دولتی منع کرد. در همان ماه یک تحریم علیه مشاغل یهودی تصویب شد. در سال ۱۹۳۶ هنگامی که یهودیان به طور فزاینده‌ای از مدارس، حرفه‌ها و زندگی عمومی کنار گذاشته شدند، تشدید شد و با هولوکاست (راحل نهایی)، نابودی سیستماتیک یهودیان که از ۱۹۴۱ به بعد برنامه‌ریزی و اجراء شد، به اوج خود رسید. بیش از ۶ میلیون یهودی در گتوها، تیرباران‌های دسته‌جمعی، اتاق‌های گاز، و اردوگاه‌های کار اجباری به دلیل ایدئولوژی نژادی نازی‌ها بر اساس «سلسله مراتب نژادی» و به عنوان سپر بلای مشکلات ملی، کشته شدند.

در حالی که یهودیان هدف اصلی بودند، سایر گروه‌ها نیز متحمل مصایب و ستم‌های شدیدی از سوی رژیم نازی قرار گرفتند.

تخمین زده می‌شود که ۲۰۰.۰۰۰ تا ۵۰۰.۰۰۰ کولی تحت ایدئولوژی خلوص نژادی نازی‌ها کشته شدند. آن‌ها در اردوگاه‌های کار اجباری در معرض عقیم‌سازی، تبعید و نابودی قرار گرفتند.

تقریباً ۲۷۵۰۰۰ معلول (برنامه اقدام تی ۴) به عنوان بخشی از یک برنامه اصلاح نژادی برای «پاکسازی» نژاد آریایی به قتل رسیدند که شامل افراد دارای ناتوانی جسمی و روحی می‌شد.

میلیون‌ها پولندی و اسیر جنگی شوروی کشته یا برده شدند. طبق طرح نازی‌ها برای ایجاد «فضای زندگی»، اسلاوها «مادون انسان» تلقی می‌شدند و آماج نابودی یا جابه‌جائی قرار می‌گرفتند.

در ماه مارچ ۱۹۳۳، مخالفان سیاسی تحت تعقیب قرار گرفتند و اردوگاه کار اجباری **داخائو** (نزدیک مونیخ) برای این منظور ساخته شد. کمونیست‌ها، سوسیالیست‌ها و اعضای اتحادیه‌های کارگری جزو اولین کسانی بودند که در اردوگاه‌های کار اجباری زندانی شدند. هزاران نفر اعدام شدند یا در شرایط غیر انسانی جان باختند.

(بین ۱۰۰۰ تا ۵۰۰۰) اعضای گروه مذهبی **شاهدان یهوه** به دلیل امتناع از بیعت با رژیم نازی یا خدمت در ارتش کشته شدند، چون این امر با اعتقادات مذهبی آن‌ها در تضاد بود. دگرباشان نیز مورد هدف قرار گرفتند و تخمین زده می‌شود بین ۵۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ نفر به اردوگاه‌های کار اجباری فرستاده شدند. بسیاری مجبور به پوشیدن مثلث‌های صورتی شدند و تحت آزمایش‌های پزشکی، شکنجه و اعدام قرار گرفتند.

اتهامات همدستی در نسل‌کشی غزه

سومین مورد، اتهامات المان به همدستی در نسل‌کشی غزه علیه مردم فلسطین است که به دست دولت اسرائیل انجام شده است، و این که کشتار عمدی کودکان، زنان غیرنظامیان و مبارزان حماس را انجام داد. کودکان و زنان اکثریت کشته شدگان را تشکیل می‌دهند. تا اواسط دسامبر ۲۰۲۴، شمار کشته شدگان غزه از ۴۵۰۰۰ نفر، از جمله ۲۰۰ روزنامه‌نگار، فراتر رفت. با این حال، بنا بر اظهار مجله معروف علمی و پزشکی **لنست**، این تعداد می‌تواند از ۱۸۶۰۰۰ نفر فراتر رود، زیرا بسیاری از مرگومیرها گزارش نشده اند یا قربانیانی هستند که هنوز زیر آوار مدفون مانده اند.

علاوه بر این، المان به دلیل حمایت بی قید و شرط از اسرائیل با ارائه تسلیحات، کمک‌های نظامی و حمایت سیاسی از اسرائیل، با اتهام همدستی در نسل‌کشی غزه مواجه شده است. صادرات تسلیحات به اسرائیل پس از درگیری از یک رفتار ویژه «با قید فوریت» ذکر شده است: اسناد مرتبط با صادرات دارای اولویت هستند که باید رسیدگی شوند. المان صادرات تسلیحات به اسرائیل را به ارزش ۳۱ میلیون یورو (۳۴ میلیون دالر) در هشت هفته پس از ۷ اکتوبر تصویب کرد که بیش از دو برابر هفت و نیم ماه اول سال ۲۰۲۳ است.

عزم راسخ المان در حمایت سیاسی از اسرائیل به منزله تأیید ضمنی اقدامات نظامی اسرائیل در غزه، با نادیده گرفتن نقض قوانین بشردوستانه بین‌المللی از سوی اسرائیل تلقی می‌شود و در نتیجه به تداوم نسل‌کشی در غزه یاری می‌رساند. اولاف شولز، صدر اعظم المان در بوندستاگ (مجلس المان) در توجیه تحویل تسلیحات به اسرائیل گفت: «المان تنها در یک سمت جا دارد و آن سمت اسرائیل است.»

آنالنا بانربوک، وزیر امور خارجه المان، در تلاش برای طفره رفتن از مسؤلیت گفت که برلین منتظر دریافت نامه‌ای از اسرائیل است که در آن اطمینان دهد که قوانین بین‌المللی بشردوستانه را در هنگام استفاده از تجهیزات نظامی ارائه شده از طرف المان، رعایت خواهد کرد.

آکساندر شوارتز، وکیل مرکز اروپایی قانون اساسی و حقوق بشر، که پنج شکایت علیه المان تنظیم کرده است، با استناد به ستندردهای قانون کنترل سلاح‌های جنگی این کشور، گفت که این نامه، المان را از تخلفات قانونی معاف نمی‌کند.

در ادامه، در بخش دوم این مقاله، حملات داخلی دولت المان به دمکراسی و نادیده گرفتن قوانین بین‌المللی در حمایت از نسل‌کشی اسرائیل در غزه را بررسی خواهیم کرد.

۱۵ جنوری ۲۰۲۵

[012725-The-Gaza-Genocide-1.pdf](#)